

אור

הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

90 פרשת לך-לך ■ ח' חשוון תשע"ה

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

התורות שנלמדו השבוע: יח - כ			
לוח העמוד היומי			
יום	התאריך בחודש	העמוד בליקו"מ	ליקו"מ חר"ב
שבת	ח'	כד:	מ"ו
ראשון	ט'	כה:	מ"ז
שני	י'	כה:	מ"ח
שלישי	יא'	כו:	מ"ט
רביעי	יב'	כו:	נ'
חמישי	יג'	כז:	נ"א
שישי	יד'	כז:	נ"ב

לקוטי-הלכות הלכה למעשה

עפ"י הדרך היומית בליקו"מ

הל' סתנה ה'

א. שרש ענין מתנה מה שנמצא בעולם שאחד נותן מתנה לחברו נמשך ממה שגם אצלו יתברך נמצא אוצר מתנת הנם שלפעמים חונו ונותן במתנת הנם אף על פי שאינו מגיע לו על פי משפט. (ה - א)

ב. עקר עבודת הצדיקים הוא להמתיק דינים ולהמשיך רחמים על ישראל ועל ידי זה בעצמו הם מחזירים את ישראל בתשובה. (ה - ג)

על ידי רבוי החסדים החדשים ונפלאים שממשיכין, על ידי זה מבטלין ומחלישין כח היצר הרע ומכניסין הרהורי תשובה והתחזקות נפלא בישראל להתחיל בכל פעם לשוב אליו יתברך מכל מקום שהוא, כי כל מה שממשיכין חסדים יותר וממתיקין דינים יותר, כמו כן מחלישין כח היצר הרע והסטרא אחרא שכל כחם מדינים.

ג. צריכין התחזקות גדול בכל יום ובכל פעם שהוא בחינת עזות דקדשה, כי הרבה הרבה עובר על כל אחד ואחד בכל יום יום. (ה - ד)
היצר הרע, שהוא באמת זקן וישן לגמרי, רוצה בכל פעם להתחדש ומעורר את האדם לשטותיו והבליו פאלו הם חדשים עכשו, ועצות התורה הנפלאים הוא רוצה להתישן חס ושלום, פאלו הם ישנים חס ושלום. ובאמת הוא להפך וצריכין להתגבר בעזות גדול כנגדו מחדש ולהבינו ולהאמין בהאמת כי נהפך הוא, כי התאות והשטותים והבלבולים הם ישנים מקבר, כי אין כל חדש תחת השמש, אבל למעלה מהשמש <<<<

מעלת הלימוד

...ענין שם היטב ותבין, כי הוא ענין עמק נפלא ונורא מאד מאד. כדרך רבנו הקדוש זכר צדיק לברכה, הריני כפרת משכבו, שכל דבריו נפלאים ונוראים מאד עמק עמק מאד, אשרי הזוכה להבינם בפשיטות על כל פנים, עין שם היטב. (ליקו"מ יו"ד מזוזה ב - ב)

תורה כ' - תשעה תקונין

ברחמים ובתחנונים

יתברך, בכרט מי שכבר נכשל וכו' אף על פי כן אי אפשר לדחוק את השעה כלל. 1

נקודות טובות

ודאי וודאי שצריך האדם להתחזק ולמצוא בעצמו נקודות טובות, אך אף על פי כן כשמגיעים לתפילה, צריך רק לבקש ולהתפלל מתוך רחמים ותחנונים.

"הינו כי כל אחד מישראל אפלו הגרוע שבגרועיים בודאי יש לו איזה מעשים טובים, וכשרוצה לגשת אל הקדוש לעסק בתורה ומעשים טובים והבעל דבר רוצה להפילו מרבי קלקוליו העצומים ואומר לו מי אתה שתעסק בתורה אחרי שקלקלת כל כך, אזי צריך לבקש בעצמו איזה נקודות טובות שזהו בחינת מטה עז שלו, גם ישתמש עם המטה עז של הצדיקי אמת שהוא חוסה בהם ועל ידי זה יכול להכניע את הרע בבחינת ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואינו.

אבל אף על פי שהוא מכרח להשתמש עם המטה עז להכניע את הרע אף על פי כן בשעומד לפני ה' יתברך להתפלל שיבאר לו התורה שיזכה להבין היטב מה שלומד או לחדש בתורה, ומכל שכן בשצריך ללמוד עם רבים או לדרש ברבים, צריך להתפלל רק ברחמים ותחנונים ולא יתלה בשום זכות ולא ידחוק את השעה כלל רק אם יתן ה' יתברך יתן וכו'. 1

לא לטובה

כשאינו מתפלל לזכות מתוך מתנת חנם, אלא דוחק את השעה ומתעקש, יכול להיות שימלאו בקשתו, אך הדבר לא יהיה לטובתו.

"ועל כן באמת יש בענין זה של התפלה נפלאות ונסתרות הרבה ועל כן באמת אסור להתעקש ולדחוק עצמו על שום דבר בתפלתו רק אם יתן השם יתברך יתן ואם לאו לאו, כמו שמבאר

ס"ק ה': "וכשמתפלל קדם הדרוש, צריך להתפלל בתחנונים, ויבקש מאת הקדוש ברוך הוא מתנת חנם ולא יתלה בזכות עצמו... ובשביל זה אין לאדם לדחוק את עצמו על שום דבר, אלא יבקש בתחנונים; אם יתן לו השם יתברך יתן, ואם לאו לאו."

ביטול

עבודת הביטול - אותה עבודה עצומה של ביטול לגמרי לגמרי לרצון השם יתברך, שבירה מוחלטת של כל רצון והשתוקקות הנובע מתוך יישות ומטרה, יש בה פן ומצב נוסף שצריכים להשתמש בה; וזה תוך כדי עבודת הרוחניות עצמה.

גם בו בזמן שאדם מתעקש לשם-שמים באמת, כוסף וחפץ באמת, מנסה בכל כוחו ולא מצליח. גם אז עליו להמשיך בעבודת הביטול לרצות ולכסוף מאוד מאוד, אך בסופו של דבר להיות בביטול מוחלט - לא לדחוק את השעה, לא להרגיש מגיע לך, אלא רק להמשיך ולהמשיך לבקש ברחמים ובתחנונים, לזכות מתוך מתנת חנם... וכשלא הולך, ממשיכים לרצות בכל כל הכוח, ומצד-שני מתבטלים לגמרי לרצון האלוקים.

"והיוצא לנו מהתורה הזאת הוא מה שכתב שם הוא זכרונו לברכה בעצמו וזה לשונו: "ובשביל זה אין לאדם לדחוק את עצמו על שום דבר אלא יבקש בתחנונים אם יתן ה' יתברך יתן ואם לאו לאו וכו'" וזה אזהרה על כל אדם... וצריך לזהר מאד באזהרה הנ"ל לבלי לדחוק את השעה שלא ישתמש עם המטה עז שהם המעשים טובים בשביל המשכת התורה רק להכניע את הרע על ידי בחינת מטה עז... על כן צריכין לילך ולהתנהל רק לאט לאט בחינת הפא לטהר מסייעין לו אומרים לו המתן. כי אף על פי שצריכין להיות זריז גדול בעבודתו

שהוא התורה, שם יש חדשות בכל יום ובכל פעם, כי עצות התורה עמקים מאד מאד והם מתחדשים בכל פעם."

ד. דוד המלך עליו השלום, התחזק עצמו בעזות דקדושה ואמר, עזו אליך אשמרה. וכמו שפרש רש"י שם, 'עזו' - הינו העזות של השונאים החולקים שמתגברין בעזות דסטרא אחרא כל כך מים ושנים הרבה, אבל אני על משמרת אעמד ואשמר ואמתיו עד לרחם ה' ופיל עזותם נגדי - בחינת עזו אליך אשמרה. (ה - ה)

"וזה, ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי וכו' - שלבקר, שהוא לעתיד לבוא, אשיר וארנן לך על גדל החסד שעשית עמי להגבירני ולחזקני בעזות דקדושה כזה שאוכל לעמד פנגד עזות דסטרא אחרא כזה."

ה. עקר התפלה הוא בחינת רצונות וכסופין חזקים לה' יתברך בדבקות ובטול גמור אל אור האין סוף עד שבא לדבורים שה' יתברך מרחם עליו ופיתח פיו לפרש שיהתו לפניו. (ה - ז)

"וזה בחינת לאדם מערכי לב ומה' מענה לשון - שעקר ההכנה ועריכת הלב שמכין ומעריך לבו בכסופין חזקים ובא לפני ה' יתברך לפרש שיחתו, וה' ברחמיו נותן מענה בפיו - בחינת ומה' מענה לשון."

ו. על ידי התפלה יכולין לעלות מתכלית תכלית דיוטא התחתונה עד תכלית מעלה העליונה עד אין סוף. (ה - ח)

ז. כי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה וכו' שכל זה נאמר על רשפי שלהבת תבערת הלב לה' יתברך בעמקות פנימיות רצונו, שאפלו הקטן שבקטנים במדרגה התחתונה מאד בוער לבו לה' יתברך עד אין סוף. (ה - ט)

ח. כל אדם בכל זמן צריך שיהיה לו כמה וכמה עליות וירידות כל מי חיו, כי אי אפשר לעלות מדרגא לדרגא כי אם על ידי ירידה שקדם העליה, כי הירידה היא תכלית העליה כמובא. ומחמת אלו הירידות הרבה נכשלו ונפלו מאד, כי צריך אז התחזקות גדול.

על פן צריך שתדע שצריכין התחזקות הרבה ועקשנות גדול בלי שעור. (ה - יא)

בהתורה תשעה תקונין, כי אולי אי אפשר למלאות בקשתו אפלו על ידי התפלה, כי זייק לו יותר חס ושלום, כשימלאו בקשתו וכנ"ל ואם ידחק ויתעקש בתפלתו יוכל להיות שיטריח את ה' יתברך עד שימלא בקשתו, כי בשביל זה ברא את האדם שיהיה כח בתפלתו להמשיך כל השפעות כנ"ל, אבל לא יהיה לו לטובה, כי אין כח בתפלתו לתקן הפלי שצריך לקבלת השפע שהוא רוצה." 2

כלים

על-ידי תפילה ועוד תפילה ועוד תפילה, והכל מתוך סבלנות והמתנה, על-ידי-זה הוא בונה כלים לשפע, שכשתבוא ישועתו, היא תבוא אליו רק לטובה ולברכה.

"ואף על פי כן צריכין תפלה, כי על ידי התפלה מתקן כלים כראוי שעל ידי זה יוכל למלאות כל החסרונות שלו ולא זייק לו השפע כלל מאחר שפבר נתתקנו כלים לקבל שפע החסד ואז דיקא אחר שהתפלל כראוי תבא לו השפע לטובה ולברכה." 2

כל העבירות

אפילו הבעלי-עבירות, אם הם לא היו דוחקים את השעה, הם היו ניצולים.

"כל העבירות והפגמים של כל בעלי עברה רחמנא לצלו, נמשך רק מבחינת דוחק את השעה שאינו רוצה להמתין כי אין היצר הרע מצוי אלא לשעתו, ואם היה ממתין איזה שעה היה זוכה בעולם הזה ועולם הבא... וזהו בחינת הפגם של כל המחקרים שלא שברו תאוותם כלל ורוצים תכף לידע הכל לידע מאלקותו יתברך אשר באמת אי אפשר לידע שום השגה אמתית כי אם כשימשברין תאוותו כמו אבות העולם, ואחר כך צריכין להרבות בתפלה ותחנונים ולא ידחק את השעה רק להתפלל הרבה בתחנונים ויבקש מתנת חנם עד ירחם ה'." 1

צדיקים

אפילו צדיקים וכשרים פוגמים מחמת זה שהם דוחקים את השעה.

"ויבזה פוגמים גם עתה צדיקים וכשרים וכמו ששמעתי והבנתי מפיו הקדוש זכר צדיק לברכה שאמר: 'שזה יצר הרע גדול אצל כמה בני אדם, ובפרט הגדולים במעלה שבשביל דבר אחד שדקמה להם שהוא מצוה הם מפקירים הכל ובאים על ידי זה לידי קלקולים רבים ובפרט כשפאים על ידי זה לידי מחלקת'.

וכשתענו בכל המעשיות שהיה בין הצדיקים בכל דור ודור הכל היה בבחינה זאת שהבעל דבר הטעה אותם פאלו שכנגדו פוגם הרבה ומצוה למסור נפש לרדפו וכו', ובאמת שגו בזה מאד כי על ידי המחלקת והפעס אי אפשר לתקן בשום אופן רק צריכין להתישב הרבה איך להתנהג בזה. והעקר לבקש מה' יתברך שינחהו בדרך האמת ולהתישב עצמו הרבה אם יש לו כח לרדפו, ואולי פונתו של השני לשמים רק שאי אפשר להבין דבריו. וגם אמרו עליו הרבה שקרים וכזבים בחינת אשר לא גזלתי אז אשיב. ויש בזה הרבה לדבר. 1

עיקר הבחירה

"ומשכיל על דבר יבין בעצמו לפי העת והזמן איך לרחם על עצמו בכל עת באמת בדרכים הנ"ל כי אי אפשר לבאר כל זה היטב. רק החפץ באמת לרחם על עצמו להטיב אחריתו יבין מאליו דברים הרבה מתוך דברינו אלה, כי אסור לדחק את השעה כנ"ל ואף על פי כן צריכין למהר מאד להמלט על נפשו... כי בענין זה של ההמתנה והשהיה שצריכין להמתין ולצפות הרבה ולהרבות בתפלה ותחנונים ושיחה הרבה עד שייזכה להמשיך על עצמו בחינת קדושת התורה כנ"ל יש בזה נסיון גדול וכמעט עקר הבחירה תלוי בזה,

כי זה ידוע שהכל חפצים ליראה את שמו ואפלו הגרוע שבגרועים כל זמן שאינו בכלל הפורקי על חס ושלום, בודאי הוא חפץ ומשתוקק הרבה לשוב לה' יתברך אפלו אם נפל ונתחנק כמו שנתחנק, כמו שפנתוב, כי עזה כמות אהבה וכו' רשפיה רשפי אש שלהבתיה מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה. וכמו שפרש רש"י שם, שזה נאמר על האהבה של כל אחד מישראל לאביי שבשמים, כי עקר הענוב הוא מחמת שצריכין להמתין הרבה ולהרבות בתפלה ותחנונים ולהתחזק עצמו מאד מאד בכל מה שעובר עליו על פן רבים לא יכלו לעמד בנסיון זה ומתרשלים מלפניה על חיייהם הנצחיים עד שמתרחקים כמו שמתרחקים חס ושלום,

ואפלו כל אלו שה' יתברך בעזרם ונשארים קבועים בקדושתם ואינם מניחים עצמן לפל ולהתעצל חס ושלום, מלהרבות בתחנונים ושופכים בכל יום ובכל מה שעובר עליהם, את לבם בפנים וכו' גם הם לא היה להם כח להתחזק ולהמתין כי אם בכח התורה הקדושה שכבר קבלנו בכלל בשעת מתן תורה ומה שאנו מקבלין חדושי תורה אמתיים בכל דור ודור מהצדיקי אמת בבחינת תקונים הנ"ל, שהם בקדושתם הגדולה והנוראה ממשיכים תורה ברחמים גדולים פאלה עד שנמשך גם עלינו מקדושתם שיהיה לנו כח גם כן להתחזק ולהמתין ולהרבות בתחנונים ושיחה וכו' עד ישקיף וירא ה' משמים." 1

להתתין

"פעם אחת דברתי עמו מזה, ואמר לי דברי נחומים לישיב דעתי. ענה ואמר הלא זה הדבר הוא רק אצלנו שאנו רוצים לגמור הכל בזריזות, אבל אצל העולם יכולים לעבר שלש או ארבע שנים להבל ולריק ומאומה לא ישאו בעמלם.

וכונתו הקדושה היה ענין הנ"ל שאי אפשר לדחק את השעה בשום דבר. אף על פי שרצונו מאד לגמור מיד אף על פי כן אם רואין שאי אפשר, והבלבולים מתגברין ביותר, חלילה להתבלבל מזה. רק יעשה במתינות מה שייכל, ויצפה ויחפה לישועת ה' עד שיגמור.

ואם אמנם כתבתי על זה לעיל כבר כמה פעמים שאי אפשר לבאר דברים אלו בכתב, אף על פי כן רשמתי מזה מעט. כי החפץ באמת יבין מזה עצות והתחזקות לעבודת השם יתברך, להיות זריז מאד בכל דבר הנוגע לעבודת השם יתברך, ואף על פי כן לא יהיה דוחק את השעה. מפל שפן שלא יתבלבל

לְגַמְרֵי חַס וְשְׁלוֹם מַחְמַת זֶה, וְיִצְרִיךְ אִפּוּ לְהַמְתִּין וְלְהַמְתִּין וְלְהַמְתִּין עַד יִשְׁקִיף וְיִרְאֵה ה' מִשְׁמַיִם. וְתִהְיֶה לְאֵל בְּחִסְדּוֹ הַגְּדוֹל הוֹעִילוּ לִי הַרְבֵּה דְבָרִים פְּאֵלוּ, וְעַדְיִן אֲנִי עוֹמֵד וּמִצְפֶּה לִישׁוּעוֹת ה'. ה' יִגְמַר פְּעָדַי. 3

מקורות:
1. לקוטי הלכות חו"מ - הלכות גזלה ה.
2. לקוטי הלכות יו"ד - הלכות מילה ה.
3. חיי מוהר"ן - תל"ה.

לעשות תורות תפילות

וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַפְתַּח אֶת לַבְנוֹ, שְׂנוּכַל לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ ה' אֲלֵקֵינוּ בְּכָל לַב וּנְפֵשׁ. וְזוֹכֵה לְשַׁפֵּךְ אֶת לַבְנוֹ כְּמִים נֹכַח פְּנֵי ה', שְׂנִשְׁפֵךְ שִׁיחֵנוּ וְתַפְלַתְנוּ לְפָנֶיךָ תְּמִיד בְּאַמַת בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, עַד שְׁנַעֲוֹרֵר רַחֲמֶיךָ עֲלֵינוּ. וְיִהְיוּ וְיִכְמְרוּ רַחֲמֵי לַבְךָ עֲלֵינוּ עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה שֶׁתִּשְׁפִיעַ עֲלֵינוּ מִלֵּב הַעֲלִיּוֹן דְּבוּרִים חֲמִים כְּגַחְלֵי אֵשׁ. כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב: "חַס לְבִי בְּקִרְבִי בְּהִגְיִי תִבְעֵר אֵשׁ דְּבַרְתִּי בְּלִשׁוֹנִי." (לקוטי תפילות ח"א - תפילה כ' על התורה)

מן המדרש פרשת לך-לך

שלא תאמר למדתי הלכות די לי. ת"ל: "כי אם שמור תשמרון את כל המצוה הזאת", 'כל המצוה' - לימוד מדרש הלכות ואגדות. (ספרי - עקב - י"ב)

"קוים התהלך בארץ לארפה ולרחבה פי לך אתננה." (פרשת לך לך י"ג-י"ז)

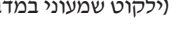
הכנעני אז בארץ

"והכנעני אז בארץ" - מלמד שהיה הכנעני רואה את אברהם ואומר: ראו זקן זה הולך בארץ ודומה כמשוגע! וכיון ששמע כך אמר לו הקדוש ברוך הוא: "התהלך בארץ" והיה מחרק את שיניו, ואמר: אם אני אראהו בתוכה מיד אני הורגו. (בתי מדרשות ח"א - מדרש ילמדנו - פרשת לך לך)

דבר אלקינו יקום לעולם

ר' אחא הגדול פתח: "יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם", משל למה הדבר דומה למלך שהיה לו אוהב והתנה עמו ואמר לו בוא לך עמי ואני נותן לך מתנה, הלך עמו ומת, אמר המלך לבנו: אף-על-פי שמת אביך איני חוזר בי במתנה שאמרת לי, בוא וטול אותה. כך המלך - זה הקדוש-ברוך-הוא, והאוהב - זה אברהם, שנאמר: "זרע אברהם אוהבי", אמר לו הקדוש ברוך הוא: "בוא לך עימני" שנאמר: "לך לך מארצך", התנה עימו שהוא נותן לך מתנה שנאמר: "קוים התהלך בארץ לארכה ולרחבה פי לך אתננה", מת אברהם יצחק ויעקב, אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה אף-על-פי שהתניתי עם האבות ליתן להם את הארץ ומתו איני חוזר בי, אלא "ודבר אלקינו יקום לעולם".

לאברהם ליצחק וליעקב

אשר נשבע ה' לאבותיכם - מה תלמוד לומר 'לאברהם ליצחק וליעקב' אם לענין שבועת אבות הא כתיב שבועות מטות אומר סלה, אלא מה תלמוד לומר לאברהם ליצחק וליעקב, כדאי יעקב בעצמו, כדאי יצחק בעצמו, כדאי אברהם בעצמו, משל למלך שנתן לעבדו שדה אחת במתנה ולא נתנה לו אלא כמות שהיא, עמד העבד והשביחה. אמר: מה בידי, לא נתנה לי אלא כמות שהיא, חזר ונטעה. כך כשנתן הקב"ה לאברהם אבינו את הארץ לא נתנה לו אלא כמות שהיא, שנאמר: "קוים התהלך בארץ", עמד אברהם והשביחה, שנאמר: "ויטע אשל בבאר שבע", עמד יצחק והשביחה, שנאמר: "ויקן את חלקת השדה". (ילקוט שמעוני דברים - פרק א)

תורה י"ח

"הצדיקים הפנהיגים את העולם בבחינת 'צדיק מושל', הם אוהזים במדת הפלכות." (ליקוטי מוהר"ן - תורה י"ח-ד)

וכך אמר להם: "תשכרו לכם עגלה. ותקחו עמכם הבית דין עם סופר ושני עדים. ותבואו עד חצי פרסה סמוך לוויען וינה, בירת אוסטריה ותראו שם אכסניא גדולה. ותרו מעל העגלה ותכנסו באכסניא ותמצאו שלשה שרי צבא. שנים משני הצדדים יהיו משונים והאמצעי יכיר את האשה, ויאמר להם: "זאת היא אשתי ראשונה" ויקרא אותה בשמה. ותשאלו אותו: מה זה שעזבה זה שנים רבות ולא נשמע לה. ותבקשו אותו שיתן לה גט ובטח ימאן. ותפסקו לו מעות הרבה - וגם כן ימאן. תשלחו שליח לוויען לשר הגדול לכוון אותו לגרשה". ומאמר הרב קיים העשיר הני"ל. ונסע לשם ומצא הכל כאשר אמר הרב. והפציר בו שיגרשה וימאן לגרשה. וירץ לוויען לשר הגדול. ויבוא שמה ויפקוד עליו לגרשה ולא שמע לקולו. ויקצוף האיש האברך על כל שרי הצבא וביזה אותם. וישלפו את חרבים ויחתכו את ראשו. ויאמרו להאשה: "שוב לא תצטרכי לגט. הלא תראי שאיננו חי". ויבקשו שיתנו להם את ראשו עם גופו להביאו לקבר ישראל. ויאמרו: "אם תתנו הון רב, גם-כן לא נמלא רצונכם בזה". ושרי הצבא נטלו אותו ויטמנו אותו עד היום הזה. והאנשים שבו לביתם ויבואו להרב ר' נפתלי זי"ע ויספרו לו את הכל. ויאמר להם הרב:

"תדעו שהאיש כבר איננו בעולם הזה והוא בשאול תחתיות. כאשר עזב את אשתו נתחבר לאנשים רוצחים וגזלנים, כי רצו להורגו והיה מוכרח להשתתף עמם. וגם הוא הרג כמה נפשות. והיה פעם אחת התקוטט עמם ויהרגו אותו. ובבואו לעולם העליון הורידו אותו לשאול תחתיה. ומחמת גודל הרחמנות, שנכמרו רחמי על העשיר ועל בתו, עשיתי התפעלות והעליתי אותו דרך שלשה בתי גיהנם. ושלחו עמו שני מלאכי חבלה שידינו אותו כאשר נהרג בראשונה". כל זה פעל הרב והתיר העגונה שתינשא. (סיפורי יעקב)

צירוף מקרים

"האתה אינך יודע איך לשאול עצמך לרבינו ז"ל? הלא אתה זוכר הצירופי אותיות מרבינו ז"ל!!!"

"וינפל" נִטְרִיקוֹן: פִּיה לְהֵם וְיֵלָא יְדִבְרוּ. פִּי עַל יְדֵי לְשׁוֹן תְּרַגְמוֹם, שְׁמַעְלִין הַטּוֹב שְׁבוּ וּמִפְּלִי הִרְעֵ שְׁבוּ, עַל יְדֵי זֶה נִפְלִין כָּל הַשְּׂבָעִים לְשׁוֹן, בְּבַחֲנִית פִּיה לְהֵם וְיֵלָא יְדִבְרוּ רְאֵשֵׁי תְבוֹת וְנִפְל. (ליקוטי"מ תורה י"ט - ד')

מי שהולך יחף, בגדים - בידוע שהוא חוטא.

(בגדים ב')

"מאי דכתב: "מנעי רגלך מן יחף וגרונך מן צמאה" - מנעי עצמך מחטא, כדי שלא יבאו רגלך לידי יחף." [הרי מי שהולך יחף, בידוע שהוא חוטא] (עין יעקב יומא אות ס"ח)

"ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה וכו'" - שמעתי מפי איש קדוש וטהור ר' ישראל בעל-שם-טוב ז"ל על פסוק ועתה ישראל מה ה' אלהיך וגו', על דרך משל שהאב מצוה את התינוק שלא ילך בדרך יחף, פן יזיק עצמו ברגליו, הנה זה הוא היראה שאצל האב שלא יכאב להתינוק, רק שהתינוק אינו יודע מזה ורוצה לילך יחף, אך שמתירא מאביו שאביו יעניש אותו מחמת שעובר על דבריו, ואם כן יראה של הבן אינו שוה ליראה של האב, מה שאין כן כשהבן הוא חכם, ואז יראת האב שוה ליראת בנו,

כך הקדוש ברוך הוא ציוה לנו תרי"ג מצות כמאמרם ז"ל, כדי לזכות את ישראל, כי בלתי המצוות אי אפשר לקרב עצמינו לו יתברך שמו, כי אנחנו מגושמים מאוד, ומכח קיום המצוות אנחנו קונים לעצמינו שלימות, וזהו ענין לזכות את ישראל, זכות הוא מלשון הזדככות וכו', וזהו הכוונה בפסוק מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה' אלהיך, את הוא מלשון עם, והפירוש שיהיה לך יראה שתייהיה שוה עם יראת הבורא יתברך שמו, שרוצה שלא תחטא ח"ו. [ועל-פי המבואר כאן בספר המידות ענין הנעלים הוא כפשוטו, כי על-ידי המצוות וההתרחקות מן החטא הוא ניצול מלילך יחף.] (בעל שם טוב על התורה - פרשת עקב)

והתחיל לנגן, ובמקום שהיה צריך לומר "חלפה עונת מנחתי" כמו שכתוב שם, ניגן "חלפה עונת מיטתי". ואמרו כולם "שמעו מה שמעיד על עצמו" ונעשה צחוק גדול, ומחמת בושה וכעס הלך ונשתמד.

ואחר איזה זמן בלילה של תקופת טבת שקורין "בלינדע נאכט" שהמנהג שלא לומדין אז, וישב אז רבינו ז"ל וסיפר לאנשיו: מעשה שאיש פשוט, כפרי אחד בא להכומרים שיעשו אותו לכומר על איזה עיר, ונתן להם כסף הרבה עבור זה. ועשו אותו, ולימדו אותו איך שלפני כל חג של חגם צריך לדרוש לפני ההמון את סיבת החג והנס שקרה בו וכו'.

ובהחג הנקרא אצלם (סארקוויטע) "ארבעים עוורים" לימדו אותו שיספר להם כך: כי ארבעים עוורים שלהם (פי' קדושים שלהם) הלכו במדבר ולא היה להם רק שלושה כיכרות לחם, ואכלו מזה ארבעים יום ועוד נשאר מזה.

והוא שכח איך לומר, ואמר בהיפך: כי ארבעים עוורים הלכו שלושת ימים במדבר, ולא היה להם כי אם ארבעים ככרות לחם, ואכלו זה ועוד נשאר להם, ונעשה צחוק גדול. (כי איזה פלא זה, כי אכלו ארבעים לחם שלושים יום ועוד נותר אצלם) ונתבייש הכומר.

וסיים אז רבינו ז"ל: **כי עכשיו חזר החזן הנ"ל ליהדותו ונעשה בעל תשובה גמור.**

(כתב יד ר' שמואל הורביץ)

השקפה

(י) בלי"ג בעומר צריכים להיות אצל ציון הרשב"י במירון - כמו שבראש-השנה צריכים להיות על ציון רבינו הקדוש באומן, כך צריכים להיות אצל הרשב"י בלי"ג בעומר.

(ר' שמואל סוקצניסקי, מה ששמע מר' שמואל הורביץ ז"ל.)

סיפורים ושיחות מפני חסידי ברסלב

המעשה הידוע בעת שרבינו ז"ל רצה ליכנס לברסלב שהיה אז בעת תוקף המחלוקת מהזקן (כי אז היה בזלאטיפלע ששם היה נעשה המחלוקת כמוא בחיי מוה"ר) ואז נסע רבינו ז"ל מזלאטיפלע (שדר שם ב' שנים ואמר: כי סבל שם תרתי גיהנום, כי משפט רשעים בגינם י"ב חודש והוא היה שם כ"ד חודשים, כמוא בחיי"מ). לטולטשין, לדודו הרב הצדיק הר' ברוך ז"ל שיבחר בשבילו רבנות באיזה עיר סביבו.

והשיב לו: שיש לו סמוך לטולטשין עיר 'ברסלב' [אפיסטע שטעטיל - נראה לי, הכוונה: עיירה ריקה, רגועה ושקטה] ויהיה בשבילו מקום מנוחה. ותיכף כתב הרה"ק ר' ברוך לברסלב שיבואו לטולטשין איזה נכבדים מהעיר לגמור עם רבינו ז"ל. וכן באו אז הר' משה חינקעס ור' אברהם פייעס והסכימו עם רבינו ז"ל ליתן לו רענדיל לשבוע לפרנסתו. ונגמר לשלוח אחרי הבני-בית של רבינו ז"ל.

ובברסלב היה חזן אחד ואנשי העיר היה להם חשדא עליו בזנות רח"ל, והוא כשראה שרבינו ז"ל נבחר לאדמו"ר בעירו, התחיל להתחנף לרבינו ז"ל וכו'.

ובשבת הראשון שנכנס רבינו ז"ל לברסלב כנהוג היו שם כל אנשי העיר, ובכל אותו השבת כמעט בכל סעודה ביקש החזן הנ"ל רשות מרבינו ז"ל לנגן איזה ניגון כנהוג, ורבינו ז"ל מיאן בדבר, ואז אמר רבינו ז"ל תורה ג': "מי ששומע נגינה ממנגן רשע קשה לו לעבודת הבורא וכו'". והבינו אנשי העיר כי רבינו ז"ל יודע ברוח קדשו את קול הרינון שעליו.

ורק במוצאי-שבת כשדחק את עצמו כל-כך לנגן, אמר לו רבינו ז"ל: עכשיו נגן 'המבדיל!' (נא, זינג 'המבדיל!')

לקוטי מוה"ר"ן

תורה י"ח

על-ידי הפרת הפעס ברחמנות זוכין לאמונה. ועל-ידי-זה ממתיקין דינים וכן להפך על-ידי אמונה בשלמות זוכין לרחמנות ולשבר הפעס:

מבצע הפצה איכו פרכים

תיקון-הכללי מיוחד בגודל פורמט כ"ס, עם איור מרהיב של הצייר יהושע וייסמן בפחות ממחיר הקרן - 50 אגו ליחידה בלבד. * לכמויות, ניתן גם להזמין נוסח הקדשה על התיקון הכללי. 054-844-1131

הספר הנדיר "יחוס הגדולים" מאת הרה"ח ר' שמואל הורביץ ז"ל 057-3155-466